

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Graziano Garavaldi

Tuženik: Ministero della Giustizia

Prethodno pitanje

Protivi li se nacionalni propis, poput onog talijanskog sadržanog u članku 5. *sexies* Zakona br. 89/2001 – koji subjektima za koje je već utvrđeno da su vjerovnici talijanske države u odnosu na iznose koji se duguju na ime „pravične naknade” zbog nerazumno dugog trajanja sudskih postupaka, nalaže da ispune niz uvjeta kako bi dobili isplatu kao i da pričekaju da protekne rok iz navedenog članka 5. *sexies* stavka 5. Zakona br. 89/2001, a da u međuvremenu ne mogu poduzeti nijednu sudsku izvršnu radnju i da naknadno ne mogu tražiti naknadu štete povezane sa zakašnjelim plaćanjem, uključujući i u slučajevima u kojima je „pravična naknada” dosuđena u vezi s nerazumno dugim trajanjem građanskog postupaka s prekograničnim implikacijama ili, u svakom slučaju, u području koje je obuhvaćeno nadležnošću Europske unije i/ili u području za koje Europska unija predviđa uzajamno priznavanje pravosudnih odluka – načelu iz članka 47. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, prema kojem svatko ima pravo da nepristrani sud u razumnom roku ispita njegov slučaj, to jest načelu koje je ušlo u pravo Unije člankom 6. trećim stavkom [UEU-a], u vezi s načelom iz članka 67. UFEU-a u skladu s kojim Unija predstavlja zajedničko područje pravde s poštovanjem temeljnih prava, kao i s načelom koje se izvodi iz članaka 81. i 82. UFEU-a, u skladu s kojim Unija razvija pravosudnu suradnju u građanskim i kaznenim stvarima s prekograničnim implikacijama na temelju načela uzajamnog priznavanja sudskih i izvansudskih odluka?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. travnja 2017. uputila Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Italija) – Rotho Blaas Srl protiv Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Predmet C-207/17)

(2017/C 277/32)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rotho Blaas Srl

Tuženik: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prethodna pitanja

1. Jesu li Uredba (EZ) br. 91/2009 „o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine”⁽¹⁾, [zajedno s] Provedbenom uredbom (EU) br. 924/2012 „o izmjeni Uredbe (EZ) br. 91/2009 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine”⁽²⁾ [i] Provedbenom uredbom (EU) br. 519/2015 „o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine, proširene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje poslanih iz Malezije, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Malezije ili ne, nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe br. 1225/2009”⁽³⁾, nevaljane/nezakonite/nespojive s člankom VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. i Odlukom tijela WTO-a za rješavanje sporova od 28. srpnja 2011.?

2. Ako se utvrdi nevaljanost/nezakonitost/nespojivost Uredbe (EZ) br. 91/2009 o uvođenju antidampinške pristojbe i uz nju vezani[h] provedbenih uredbi br. 924/2012 i br. 519/2015, proizvodi li odluka o stavljanju izvan snage antidampinških pristojbi uvedenih na temelju osporenih mjera svoje pravne učinke od trenutka stupanja na snagu Provedbene uredbe (EU) br. 278/2016 ⁽⁴⁾, ili od dana stupanja na snagu osporene mjere, odnosno „osnovne” uredbe (EZ) br. 91/2009?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća od 26. siječnja 2009. (SL 2009., L 29, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 82., str. 72.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća od 4. listopada 2012. (SL 2012., L 275, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavlje 11., svezak 125., str. 3.)

⁽³⁾ Uredba Komisije od 26. ožujka 2015. (SL 2015., L 82, str. 78.)

⁽⁴⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/278 od 26. veljače 2016. o stavljanju izvan snage konačne antidampinške pristojbe uvedene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine, proširene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje poslanih iz Malezije, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Malezije ili ne (SL 2016., L 52, str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl protiv Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST) i dr.

(Predmet C-216/17)

(2017/C 277/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

Druga strana u postupku: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

Prethodna pitanja

1. Mogu li se članak [1.] stavak 5. i članak 32. Direktive 2004/18/EU ⁽¹⁾ te članak 33. Direktive 2014/24/EU ⁽²⁾ tumačiti na način da dopuštaju sklapanje okvirnog sporazuma u kojemu:

javni naručitelj djeluje za svoj račun kao i za račun drugih posebno određenih javnih naručitelja, koji međutim izravno ne sudjeluju u potpisivanju samog okvirnog sporazuma te

nije određena količina usluga čije će pružanje moći zahtijevati javni naručitelji koji nisu potpisnici prilikom njihova sklapanja naknadnih sporazuma koje predviđa sam okvirni sporazum?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje,

mogu li se članak [1.] stavak 5. i članak 32. Direktive 2004/18/EU te članak 33. Direktive 2014/24/EU tumačiti na način da dopuštaju sklapanje okvirnog sporazuma u kojemu:

javni naručitelj djeluje za svoj račun kao i za račun drugih posebno određenih javnih naručitelja, koji međutim izravno ne sudjeluju u potpisivanju samog okvirnog sporazuma te je

količina usluga, čije će pružanje moći zahtijevati javni naručitelji koji nisu potpisnici prilikom njihova sklapanja naknadnih sporazuma koje predviđa sam okvirni sporazum, određena upućivanjem na njihove redovne potrebe?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114. i ispravak SL L 351, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, Tekst značajan za EGP (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.)